

บทวิจารณ์หนังสือ: เซน story นิทานธรรมสะกิดใจ

วาสนา วงศ์เยี่ยม¹

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหนังสือ

พระมหาวิระพันธ์ ชุตินิพนธ์ เซน story นิทานธรรมสะกิดใจ / ชุตินิพนธ์ เขียน, อรรถนิตติ ลาภากรณ
ภาพประกอบ กรุงเทพฯ : อมรินทร์ธรรมะ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2561.

ISBN : 978—616-18-2208-8

จำนวนหน้า : 120 หน้า

บทนำ

หนังสือเรื่อง เซน story นิทานธรรมสะกิดใจ ที่เขียนโดยชุตินิพนธ์เล่มนี้ เป็นหนังสือในหมวดศาสนา
แบบธรรมะประยุกต์ ที่อ่านง่าย สนุกสนานได้แนวคิดแบบเซน ซึ่งถ้าผู้อ่านที่คุ้นเคยกับหนังสือเซนมาตลอดจะ
เห็นความแตกต่างว่าหนังสือเซน story เล่มนี้แสดงให้เห็นถึงการตีความแบบง่าย ทำให้อ่านเพลิดเพลิน มีความ
สนุกสนาน ผู้เขียนได้นำเสนอมุมมองอีกแบบที่อาจจะไม่เคยคิดมาก่อนที่ผู้อ่านอาจจะนำไปแก้ไข
สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง และในบางเรื่องก็แฝงวิถีคิดแบบสนุกสนานในตอนจบของเรื่องซึ่งมีมุมมอง
แบบพลิกกลับอาจทำให้ผู้อ่านที่เดาเรื่องมาตลอดว่าจะต้องจบแบบนี้กลับพลิกด้านมาเป็นอีกแบบทำให้ผู้อ่าน
รู้สึกขำในการเดาผิดของตัวเองก็เป็นได้

เนื้อหา

หนังสือ เซน story นิทานธรรมสะกิดใจที่เขียนโดยพระมหาวิระพันธ์ ชุตินิพนธ์เล่มนี้ เป็นหนังสือ
นิทานธรรมสะกิดใจที่สำนักพิมพ์อมรินทร์ธรรมะระบุว่าผู้เขียนเคยได้รับรางวัลผู้มีผลงานดีเด่นสาขา
พระพุทธศาสนาเถรวาท และเคยฝากผลงานหนังสือธรรมะแนวให้กำลังใจในการใช้ชีวิตไว้หลายสิบเล่ม คำนำ
จากสำนักพิมพ์กล่าวว่า ท่านผู้เขียนได้ห่างหายไปจากวงการเขียนไปช่วงหนึ่งและเมื่อกลับมาเขียนอีกครั้งได้มี
การปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบการเขียนให้กระชับขึ้น ให้ข้อคิดที่ตรงไปตรงมาและมีความเฉียบคมมากขึ้น
ส่วนถ้อยความต่าง ๆ นั้นยังคงเป็นมิตรกับผู้อ่านด้วยความอ่อนโยนเช่นเคย ซึ่งโครงสร้างของหนังสือ เซน story
นิทานธรรมสะกิดใจเล่มนี้ประกอบด้วย สารบัญ คำนำจากสำนักพิมพ์ เรื่องสั้นจำนวน 25 เรื่อง ภาพประกอบ
สลับทุกเรื่อง ปิดท้ายด้วยประวัติผู้เขียน ซึ่งเรื่องสั้นแต่ละเรื่องมีเนื้อหาย่อตั้งที่จะกล่าวต่อไปนี้

เนื้อหาเรื่องที่ 1 “กว่าจะรู้ใจ” เป็นเรื่องของขงจื้อกับลูกศิษย์ที่ขงจื้อได้เห็นการกระทำอย่างหนึ่งของ
ลูกศิษย์แล้วเกือบจะตัดสินลูกศิษย์ไปตามการกระทำที่ตนเห็นแล้ว แต่พอได้รับฟังคำอธิบายจากลูกศิษย์แล้วจึง

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจําโปรแกรมสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา

ได้ข้อคิดว่า ไม่ควรตัดสินใจกระทำจากสิ่งที่เห็นด้วยตาเท่านั้น แต่ควรพิจารณาตัดสินใจที่ชอบธรรมด้วย แต่จะอาศัยจิตใจทั้งหมดก็ไม่ได้ ต้องอาศัยการเรียนรู้ซึ่งกันและกันด้วยระยะเวลาที่ยาวนานด้วย

เรื่องที่ 2 “ข้าผิดเอง” เป็นเรื่องของเจ้าเมืองที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดด้วยความโกรธต้องการลงโทษอย่างรุนแรงทันที ก่อนที่จะใช้สติและปัญญาในการตัดสินใจปัญหา แต่เมื่อมีที่ปรึกษาขอเข้าพบเพื่อเสนอแนะความคิดเห็น ก็ช่วยทำให้จิตใจของเจ้าเมืองสงบและพร้อมที่จะเรียนรู้ทุกสิ่งโดยชอบธรรม จากนั้นเจ้าเมืองจึงหมั่นทบทวนเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นเพื่อไม่ให้ความโกรธเข้ามาครอบงำจิตใจ และได้ใช้ปัญญาในการเตือนตนเองอยู่เสมอในการปกครองบ้านเมืองโดยธรรม

เรื่องที่ 3 “คุณค่าของปัญญา” เรื่องนี้เป็นการใช้ปัญญาอันชาญฉลาดของผู้พิพากษา ในการตามหาขโมยให้กับพ่อค้าคนหนึ่ง ซึ่งทำของหายได้อย่างรวดเร็วด้วยเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงของชาวบ้านและตัวพ่อค้าเอง การตัดสินใจครั้งนี้เป็นการใช้ปัญญาอย่างกล้าหาญ จึงเป็นที่มาของชื่อเรื่องว่า คุณค่าของปัญญา

เรื่องที่ 4 “ไม่ได้มีมาตั้งแต่เกิด” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นการพูดถึงศิษย์เซนคนหนึ่งรู้ว่าตัวเองนั้นมีข้อบกพร่องอย่างไร จึงต้องการที่จะพัฒนาชีวิตและจิตใจของตัวเองให้ดีขึ้นด้วยการตามหาอาจารย์เซนท่านหนึ่งที่มีชื่อเสียงกิตติศัพท์ว่าเป็นผู้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เรื่องเซนได้เป็นอย่างดี และเมื่อได้พบและศึกษากับท่านอาจารย์แล้วอาจารย์เซนก็สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ศิษย์ผู้นั้นแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้

เรื่องที่ 5 “เพราะรัก” เป็นเรื่องของ การแสดงออกถึงความรัก ความคุ้นเคยระหว่างอาจารย์เซนกับศิษย์เซนสองพี่น้อง โดยผ่านการกระทำอย่างหนึ่ง ซึ่งทำหลายครั้งมากลูกศิษย์ผู้น้องผู้ที่เข้าไปหาอาจารย์เองก็ตีความไม่ออกสักที ศิษย์ผู้พี่จึงไปถามอาจารย์ตรงๆจึงได้คำตอบ

เรื่องที่ 6 “เดิมพันความดี” เป็นเรื่องที่อาจารย์เซนได้แสดงธรรมโดยการกระทำอย่างหนึ่งเพราะรู้ว่าการพูดเจรจาปากเปล่าคงจะไม่สำเร็จเพราะความโลภเข้ามาครอบงำชายผู้นั้น ซึ่งท่านก็ทำได้สำเร็จจริงๆ ท่านจึงสั่งสอนในเรื่องการเบียดเบียน การมีเมตตา และความดีกับความชั่ว

เรื่องที่ 7 “ร้ายกว่าเสือ” เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ขงจื้อได้แนวคิดระหว่างการเดินทางจากผู้ที่มีความทุกข์ เมื่อสอบถามรายละเอียดแล้วจึงให้คำแนะนำเพื่อช่วยแก้ปัญหาที่ขงจื้อได้แนวคิดว่าการที่หมู่บ้านใดไม่มีคนไร้ศีลธรรมนั้นย่อมอยู่สบายกว่าที่มีคนไร้ศีลธรรม ถึงแม้จะประสบปัญหาใดก็สามารถช่วยกันป้องกันได้ตามศักยภาพ

เรื่องที่ 8 “คิดอย่างไร เป็นอย่างนั้น” เรื่องนี้เป็นการนำเสนอถึงเรื่องความคิดว่าถึงแม้ว่าจะเกิดเป็นอะไร สรีระร่างกายเป็นอย่างไร แต่ถ้าได้มีการยืนยันความคิดว่าเป็นสิ่งอีกสิ่งหนึ่ง ความสามารถก็จะไปตามความคิดนั้นไปจนสิ้นอายุขัย ด้วยความเชื่อที่ฝังใจนั้น

เรื่องที่ 9 “ถอยหลังเพื่อก้าวไปข้างหน้า” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นการสอนเรื่องการใช้ปัญญาใช้ความคิดในการวิเคราะห์สิ่งต่างๆก่อนจะทำสิ่งใด หรือตัดสินใจอะไร จนในที่สุดก็สามารถผ่านเหตุการณ์ร้ายๆมาได้ด้วยปัญญาของตนเอง โดยไม่ต้องใช้เงินซื้อ แต่เกิดจากการรู้จักสร้างเอง คิดเอง แล้วปัญญาที่จะเกิดขึ้นก็จะอยู่กับเราตลอดไป

เรื่องที่ 10 “ถ้าไรที่ควรมองให้เห็น” เรื่องถ้าไรที่ควรมองให้เห็นนี้เป็นการสอนวิธีการมองในมุมที่เห็นประโยชน์ของสิ่งที่มีอยู่แล้ว นำมาพัฒนาต่อยอดจนเพิ่มมูลค่ามากเป็นทวีคูณ เป็นการหาจุดเด่นในท่ามกลางจุดที่คิดว่าด้อยคิดว่าไม่โดดเด่นไม่น่าสนใจคิดว่าใครๆก็มีแล้วนำไปเปรียบเทียบกับที่อื่นที่คิดว่าเขามีมากมาย แต่พอมีการเปลี่ยนวิธีคิดการนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาพัฒนาจนทำให้ได้ผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างมากมายมหาศาล และนอกเหนือผลกำไรด้านเศรษฐกิจจากความกินดีอยู่ดีแล้ว ยังได้รับผลกำไรจากความรักความภักดีอันแสดงถึงพลังอันดั่งงามอีกด้วย

เรื่องที่ 11 “ระวางผลกระทบที่จะตามมา” เรื่องสั้นเรื่องนี้แสดงถึงความโลภในการอยากได้ของของคนอื่นทำให้ต้องใช้เล่ห์เพทุบายเพื่อให้ของสิ่งนั้นมาครอบครอง แต่เจ้าของสิ่งนั้นเมื่อทราบว่คนโลภมีการใช้แผนหลอกลวงเพื่อให้ได้สิ่งของมาโดยอาศัยความสงสารแล้ว จึงให้ข้อเสนอแนะใหม่พร้อมมอบสิ่งของให้ด้วยความเต็มใจ เมื่อคนโลภได้ฟังเหตุผลถึงกับเกิดความละอายใจและได้สติพิจารณาไตร่ตรองถึงผลกระทบของความโลภของตนนั้นอาจทำลายระบบความดีของสังคมได้จึงกล่าวขอโทษพร้อมรับปากว่าจะไม่ทำสิ่งไม่ดีแบบนั้นอีก

เรื่องที่ 12 “ใครขโมยความสุขของฉันไป” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นการแสดงถึงมุมมองของความสุขที่มีค่าเหนือสิ่งอื่นใด และไม่สามารถคิดเป็นมูลค่าเหมือนเงินทองหรือทรัพย์สินสมบัติอื่นใดได้ จนกระทั่งยอมทำลายทิ้งซึ่งทรัพย์สินที่มีคนมาให้มูลค่ามากกว่าราคาสูงแต่เป็นสิ่งที่ทำให้เขาไม่มีความสุขอย่างไม่เสียดาย เพราะเขาเลือกความสุขทางใจมากกว่าการมีเงินทอง

เรื่องที่ 13 “ระวางความโลภเล่นงาน” เรื่องสั้นเรื่องนี้ผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นถึงการทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดที่นั่น นอกเหนือจากการศึกษาระบบการทำงาน เคล็ดลับต่างๆ คุณค่าของวัสดุที่ใช้ในการทำงาน รายละเอียดต่างๆที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการทำงานแล้วนั้น ยังต้องเฝ้าระวังความโลภไม่ให้เข้ามาครอบงำจิตใจอันจะทำให้ผู้ที่ทำงานนั้นหลงทางได้ ข้อคิดสำคัญของเรื่องนี้คือการเอาชนะความโลภ เพราะความโลภจะคอยบงการให้เราทำความผิดหลายอย่างไม่มีสิ้นสุด เราจึงต้องรู้จักความพอดี โดยมีความดีงามมาคอยประดับชีวิตเราให้ทรงคุณค่าอย่างมีเสถียรภาพ

เรื่องที่ 14 “สลบชั่วความคิด” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นการสอนให้มีการเปลี่ยนวิธีคิดและมุมมองใหม่เพื่อให้เป็นการคิดบวก เพราะการคิดลบนั้นยังแตจะนำความทุกข์มาให้และเกิดความกังวลอยู่ตลอดเวลา ซึ่งไม่ส่งผลดีต่อใครเลย เมื่อได้รับคำสั่งสอนจากอาจารย์จนถึงการเปลี่ยนวิธีคิดและเปลี่ยนมุมมองใหม่ก็ทำให้ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด เหตุการณ์จะเป็นเช่นไร ความสุขก็จะเกิดขึ้นทุกเมื่อ เป็นการสลบชั่วความยุ่งยากให้กลายเป็นเรื่องง่ายๆได้

เรื่องที่ 15 “เลือกเอง” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องของคนดีที่ชอบทำบุญกับคนไม่ดีที่ชอบทำบาป เมื่อตายไปก็ไปอยู่ในที่ๆต่างกัน เมื่อฝ่ายที่ชอบทำบุญได้ไปอยู่บนสวรรค์ก็เห็นเพื่อนลำบากจึงมาชวนไปอยู่ด้วย ซึ่งเพื่อนก็ไม่ไปอยากอยู่ในสิ่งจมปลักเหมือนโคลนตมต่อไป เพราะเป็นทางที่เขาเลือกที่จะอยู่เอง

เรื่องที่ 16 “ท่าดีทีเหลว” เป็นเรื่องของเทวดาท่านหนึ่งที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือมนุษย์ ต้องการผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดีงามมาทำหน้าที่แทน โดยที่ผู้ที่จะมาทำหน้าที่แทนผู้นั้นจะต้องไม่มีความโลภ จึงทดลองใจหลายๆ ท่านที่เขาเล่าลือกันว่าเป็นผู้ที่มีคุณธรรมสูง แต่เทวดาก็ต้องผิดหวังเนื่องจากทุกคนที่ถูกลองใจนั้น จิตใจเบื้องลึกมีแต่ความโลภทั้งหมด สุดท้ายท่านได้พบกับนักบวชผู้หนึ่งจึงแอบยินดีปรีดาในใจเพราะคิดว่าจะได้ผู้ที่มาทำ

หน้าที่แทนแล้ว แต่เทวดาก็ได้พบกับความผิดหวังที่สุดเพราะนักบวชท่านนี้มีความโลภมากกว่าคนอื่น ๆ จึงกลับสวรรค์โดยที่ไม่คิดจะหาผู้ที่จะมาทำหน้าที่แทนอีกเลย

เรื่องที่ 17 “สวรรค์ในอก นรกในใจ” เรื่องสวรรค์ในอก นรกในใจนี้เป็นเรื่องของอาจารย์เซนท่านหนึ่งที่มีเทคนิคการสอนและเปลี่ยนใจคนได้ จึงถูกลองภูมิและลองดีจากชาмуโรหนุ่มคนหนึ่ง แต่ด้วยสติปัญญาอันชาญฉลาดของท่านจึงทำให้ชาмуโรหนุ่มคนนั้นคิดได้ จึงโค้งคำนับและขอโทษอาจารย์เซนท่านนั้นด้วยความนอบน้อม แล้วขอบคุณที่ได้รับคำสั่งสอนให้กระจ่างแจ้งในความจริงที่เขาสงสัยมานาน

เรื่องที่ 18 “ไม่ยุ่งยากหากเข้าใจ” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของพระราชองค์หนึ่งที่ชอบทดสอบเชาวน์ปัญญาของเหล่ามหาเสนาบดีที่ใกล้ชิดเสมอๆ วันหนึ่งพระองค์ทรงทดสอบหัวหน้าเสนาบดีด้วยปัญหาหนึ่งซึ่งยากมาก เมื่อเห็นหัวหน้าเสนาบดีมีสีหน้าเคร่งเครียด พระองค์กลับมีความสุขใจ ภูมิใจในปัญหาของตน แต่ในที่สุดหัวหน้าเสนาบดีก็สามารถแก้ปัญหาได้ พระราชารู้สึกประทับใจจึงพระราชทานรางวัลให้เป็นกรณีพิเศษ

เรื่องที่ 19 “ใกล้ตัวใกล้ใจ” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องของคนดีที่ตายไปแล้วได้ไปเกิดเป็นเทวดาบนสวรรค์ แต่ก็ยังคงลงมาเยือนโลกมนุษย์เพื่อที่จะช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากเสมอ เทวดาท่านนี้ได้ช่วยเหลือหลายคนที่มีความทุกข์จริงๆ ทุกท่านที่ได้รับความช่วยเหลือก็รู้สึกซาบซึ้งกับการช่วยเหลือนั้นต่างก็ประทับใจในเทวดาและขอบคุณด้วยความตื่นตันใจประทับใจในความกรุณาที่เทวดามอบให้เทวดาก็รู้สึกสุขใจยิ่ง แต่ก็มีมนุษย์คนหนึ่งที่ไม่พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไม่เห็นคุณค่าของสิ่งที่ตนเองครอบครองอยู่ เทวดาจึงได้มอบบทเรียนให้เขาเห็นคุณค่าและมีความรักความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่นั้น

เรื่องที่ 20 “กำไรจากเรื่องร้ายๆ” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของเศรษฐีที่มีการบริหารจัดการชีวิตที่ดี เรียนรู้ชีวิตจากการค้าขายที่มีผลกำไรบ้างขาดทุนบ้างจนทำให้มองเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตอยู่ตลอดเวลา เมื่อชีวิตประสบเหตุร้าย ก็สามารถปล่อยวางได้ทุกเรื่องโดยปราศจากความทุกข์ จิตไม่วูบไหวไปตามอารมณ์ เพราะมีความเข้าใจในชีวิตว่า เมื่อเกิดมาในโลกนี้ เราก็มาเพียงตัวเปล่า และสุดท้ายก็ไม่มีใครนำสิ่งที่มีติดตัวติดกายอยู่นี้ไปด้วยได้แม้เพียงสิ่งเดียว เมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้นจึงมีการเรียนรู้ที่จะยอมรับและทำใจเพื่อความเข้าใจในทุกอย่างที่เกิดขึ้นจึงทำให้จิตนิ่งและไม่เป็นทุกข์

เรื่องที่ 21 “บ่อเกิดของความสุข” นิทานเซนเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของพระราชผู้มั่งคั่งมีทรัพย์สมบัติและบริวารจำนวนมาก และพระองค์มีโรคร้ายที่หาทางรักษาอย่างไรก็ไม่หาย จนกระทั่งมีหมอท่านหนึ่งได้ชื่อว่าเป็นหมอเทวดามาตรวจดูอาการของพระราชพร้อมบอกวิธีการรักษา ในที่สุดพระราก็มีเวลาคิดไตร่ตรองถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับชาวเมืองผู้ที่อยู่ใต้การปกครองของพระองค์ จึงได้ทำสิ่งหนึ่งและสิ่งนั้นเองที่ทำให้พระราชหายขาดจากโรคร้ายที่หาทางรักษามานานได้

เรื่องที่ 22 “สิ่งที่ติดตามมา” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สอนให้เห็นถึงการใช้ชีวิตในครอบครัวโดยที่ถ้ามีความหวังความต้องการเฉพาะในสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็อาจจะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในทุกเรื่อง คืออาจจะได้สิ่งหนึ่งมาแล้วทำให้สูญเสียสิ่งอื่นไป แต่ถ้าได้เลือกสิ่งหนึ่งแล้วเขาอาจจะได้ทั้งหมดไว้ในครอบครองจะช่วยทำให้สิ่งเล็กน้อยกลายเป็นสิ่งมีค่าที่ยิ่งใหญ่ สิ่งนี้จึงเป็นหัวใจหลักของการมีชีวิตอยู่ และเป็นบ่อเกิดของสิ่งทั้งปวงที่จะตามมาด้วย

เรื่องที่ 23 “อะไรไม่ใช่” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นการกล่าวถึง ชีวิต ที่มีความเกี่ยวพันกัน ไม่โดยตรงก็โดยอ้อม ความรักความสามัคคีความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน เมื่อรู้ว่าคนใดคนหนึ่งตกทุกข์ได้ยาก ก็ไม่ควรเพิกเฉย เพราะในที่สุดก็จะได้รับผลกระทบกันไปหมด แต่ถ้าเรารู้จักการช่วยเหลือกัน มีความสามัคคีกันไว้ แม้จะมีปัญหาเกิดขึ้นก็อาจจะช่วยผ่อนหนักให้เป็นเบาได้

เรื่องที่ 24 “คนที่ยากจนที่สุด” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องของมหาเศรษฐีที่ไม่มีทายาทสืบสกุล จึงต้องการที่จะยกสมบัติให้ผู้อื่นที่เป็นผู้ที่ยากจน แต่หลังจากที่เที่ยวตามหัวเมืองก็ไม่พบคนยากจนจึงตัดสินใจที่จะมอบสมบัติให้คนที่ขาดความสุขทางใจมากกว่าใคร

เรื่องที่ 25 “เกือบจะสายไป” เรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่กล่าวถึงชายหนุ่มผู้หนึ่งที่เคยชินกับอาชีพของตนจนรู้สึกเบื่อหน่าย แต่สุดท้ายเมื่อเขาตั้งสติได้ จึงได้รู้ว่าในการทำอะไรร้อยครั้งจะต้องรู้จักคิดพิจารณาก่อนเสมอ เขาจึงกลายเป็นคนที่รู้จักมองชีวิตในมุมมองใหม่ๆ และทำให้เขามีความสุขอันเกิดจากใจที่รู้เท่าทันการกระทำของตนเอง คือการมีสตินั่นเอง

ข้อเสนอแนะและแนวทางการเลือกหนังสือ

หนังสือเช่น story นิทานธรรมสะกิดใจเล่มนี้เป็นหนังสือที่มีคุณค่าทำให้ผู้อ่านที่สนใจเรื่องเช่นสามารถอ่านเล่มนี้ได้อย่างเข้าใจง่าย สนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่ต้องอาศัยการตีความอย่างมากเช่นหนังสือเช่นทั่วไปขนาดของเนื้อหาในเรื่องสั้นแต่ละเรื่องนั้นมีความยาวไม่มากเกินไปในขณะที่เดียวกันก็ไม่สั้นจนเกินไปเหมาะสมสำหรับยุคสมัยที่ผู้คนมีเวลาให้กับการอ่านหนังสือไม่มากนัก ถ้าต้องการนำเรื่องนิทานเช่นไปประกอบเรื่องใดหรือต้องการนำไปยกตัวอย่างในหนังสือหรือในการจัดการเรียนการสอนก็สามารถที่จะเลือกเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากหนังสือ เช่น story นิทานธรรมสะกิดใจเล่มนี้ไปใช้ได้ทันที

เรื่องสั้นทั้ง 25 เรื่องของหนังสือ เช่น story นิทานธรรมสะกิดใจเล่มนี้จัดว่าผู้เขียนประสบความสำเร็จในการนำเสนอเพราะทุกเรื่องมีความน่าสนใจ สำนวนการเขียนมีความโดดเด่นตรงที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย แต่ละเรื่องผู้อ่านสามารถนำไปใช้แก้ไขสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้ และถึงแม้ว่าผู้อ่านจะเป็นผู้ที่ไม่ได้กำลังประสบปัญหาอะไรแต่ถ้าได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้วอาจได้แนวคิดในการมองโลกแบบมุมใหม่อีกมุมหนึ่งซึ่งอาจจะไม่เคยมองแบบนี้มาก่อนก็ได้ หนังสือเล่มนี้นอกจากจะมีจุดเด่นในเรื่องการใช้ภาษาที่ทำให้การอ่านนิทานเช่นเป็นเรื่องที่เข้าใจง่ายแล้ว ภาพประกอบของหนังสือเล่มนี้ก็เป็นภาพที่เรียบง่าย สื่อให้เห็นถึงจุดสำคัญของเรื่องนั้นจนบางครั้งในบางภาพประกอบจะทำให้ผู้อ่านลองดูภาพแล้วแอบทายเล่นๆว่าเรื่องที่จะอ่านต่อไปนี้จะเกี่ยวกับเรื่องอะไร

ในรูปแบบการพิมพ์ของหนังสือเล่มนี้ในหลายเรื่องมีการเน้นย้ำใจความสำคัญซึ่งทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในใจความสำคัญที่ผู้เขียนพยายามสื่อให้รับรู้ ที่ถึงแม้ว่าจะไม่ได้มีทุกเรื่องแต่ก็ทำให้ในแต่ละเรื่องที่มีจุดเน้นย้ำนั้นมีค่าที่สำคัญทำให้ชวนติดตามหรือสังเกตได้

กล่าวโดยสรุปว่า หนังสือเช่น story นิทานธรรมสะกิดใจเล่มนี้ ผู้เขียนสามารถสร้างความเพลิดเพลินให้ผู้อ่านนั้นอ่านได้จนจบตลอดเล่มแบบไม่สะดุดหรือมีข้อกังขาใดๆ เพราะสำนวนการเขียน การยกตัวอย่างการตีความในประเด็นของเช่นซึ่งเป็นเรื่องค่อนข้างยากในการที่จะนำเสนอให้เข้าใจ เนื้อหาแต่ละเรื่องมีความ

ทันสมัย อ่านแล้วทำให้เพิ่มพูนความรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านหนังสือเล่มนี้ไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันหรืออาจนำไปเป็นคู่มือบรรเทาทุกข์ตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนก็เป็นได้

เอกสารอ้างอิง

ประครอง เจริญจิตรกรรม. (2556). **หลักวิจารณ์การเขียนวรรณกรรม**, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พระมหาวิโรจน์ ชูติปัญญา. (2561). **เซน story นิทานธรรมสะกิดใจ**, กรุงเทพฯ : อัมรินทร์ธรรมะ
อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ลินจง จันทรวราทิตย์. (2548). **วรรณกรรมวิจารณ์**, กรุงเทพฯ : เพื่อนดี.

สิทธา พิณีจกวาดล. (2546). **การวิจารณ์หนังสือและหลักปฏิบัติสำหรับนักวิจารณ์**, กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.